

Nr. 193 din 29.04.2004

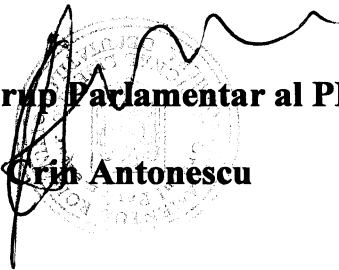
Parlamentul României
Camera Deputaților

Biroul permanent al Senatului
Bp 240 15.05.2004

Către Biroul Permanent al Camerei Deputaților,

În temeiul articolului 75, alin (1) din Constituție, modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, vă înaintez **Propunerea legislativă pentru definirea corespondenței și asigurarea confidențialității** în vederea supunerii procedurilor parlamentare de adoptare și dezbateri, **în procedură de urgență.**

Lider Grup Parlamentar al PNL,

Crin Antonescu

EXPUNERE DE MOTIVE

Necesitatea protejării corespondenței derivă din dreptul la viață privată, prezent în toate actele internaționale referitoare la drepturile omului. Importanța respectării acestui drept nu mai are nevoie de subliniere, împreună cu celelalte drepturi ale omului el constituind sistemul normativ care stă la baza civilizației moderne.

Dreptul la viață privată constituie obiectul articolului 8 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, act la care România este parte. Acest articol prevede:

„1. Toate persoanele au dreptul la respect față de viața lor privată și familială, față de domiciliul și corespondența acestora.

2. Ingerința unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în cazul în care ingerința respectivă este prevăzută de lege și constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară protejării securității naționale, siguranței publice, bunăstării economice a cetățenilor, apărării ordinii publice și prevenirii unor infracțiuni penale, protecției sănătății sau moralei, sau protejării drepturilor și libertăților altor persoane.”¹

Convenția Europeană a Drepturilor Omului este parte integrată a sistemului de drept comun al Uniunii Europene. Cu toate acestea, Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000 repetă articolele Convenției, dreptul la viață privată reprezentând obiectul articolului 7:

„Toate persoanele au dreptul la respectarea vieții private, a domiciliului și a comunicărilor.”

Forma de prezentare a drepturilor omului în legislația statelor membre ale Uniunii Europene este diferită, în funcție de tradiția legislativă particulară a acestora.

În cazul României, ca și în al unor alte state europene, secretul corespondenței este prevăzut explicit în Constituție, făcând obiectul articolului 28, care prevede:

“Secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legate de comunicare este inviolabil.”

În România, secretul corespondenței, prevăzut de art. 28 din Constituție este încălcat în mod flagrant și repetat de către autoritățile publice și persoanele fizice ori juridice care procesează corespondență prin servicii proprii de livrare ale acesteia, încălcându-se într-un mod nepermisibil dreptul la viață privată al cetățenilor, ca și obligațiile României asumate prin aderarea la legislația europeană și internațională privitoare la respectarea drepturilor omului.

Modalitatea de trimitere a citațiilor de către judecătorii și tribunale, prin intermediul serviciilor ori angajților proprii, constituie un astfel de abuz, întrucât citațiile sunt trimise neînchise în plic și fără ca serviciile ori angajații să aibă

¹ Traducerile sunt neoficiale

răspunderea asigurării confidențialității unor asemenea comunicări, care țin strict de viața privată a persoanelor.

Trimiterea facturilor de curent electric de către companiile de electricitate constituie un alt abuz, facturile nefiind închise în plic, deși conțin informații strict personale de ordin economic, referitoare la nivelul consumului de curent electric și la valoarea acestuia.

Asemenea situații, ca și altele similare ori ipotetice, sunt făcute posibile de un gol legislativ în ceea ce privește reglementarea serviciilor de trimitere a corespondenței prin alte servicii decât serviciile poștale autorizate, la care se referă Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea 642/2002.

În scopul eliminării acestui gol legislativ și pentru remedierea situației actuale, ca și pentru prevenirea unor situații ipotetice similare, propunem prin această lege definirea noțiunii de corespondență, prevăzută de Constituția României la art. 28 și de actele internaționale la care România este parte, dar nedefinită în legislația națională subsidiară Constituției, și precizarea obligațiilor cu caracter general pentru toți expeditorii și serviciile care sunt efectiv angajate în activitatea de procesare de corespondență, considerând că din această activitate derivă responsabilitățile speciale de respectare a drepturilor omului care au fost precizate.

Justificăm procedura de dezbatere în regim de urgență prin necesitatea alinierii legislației românești la cea europeană în vederea aderării la Uniunea Europeană în 2007, precizând că această reglementare este inclusă în aquis-ul comunitar.

În legislația europeană, respectarea secretului comunicațiilor este prevăzută în textul directivei europene **2002/58/EC** a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privitoare la procesarea datelor personale și a protecției intimității în comunicațiile electronice (Directiva asupra intimității și comunicațiilor electronice) și al directivei europene **2002/39/EC** a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 amendând directiva **97/67/EC** privitoare la progresul deschiderii la competiție a serviciilor poștale ale Comunității, ca și al directivei **97/67/EC** a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privitoare la reguli comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și la îmbunătățirea calității acestor servicii. Ultimele două directive europene se referă atât la serviciile poștale, cât și la serviciile de corespondență care nu se desfășoară prin intermediul unor operatori poștali.

Astfel, EC/97/67 prevede în preambul:

[...](21) Întrucât noile servicii (servicii destul de distincte față de serviciile convenționale) și schimbul de documente nu poate fi parte a operatorilor de servicii universale și, ca atare, nu există o justificare de a rezerva aceste servicii operatorilor universali de servicii; întrucât aceasta se aplică în mod egal auto-operării (operarea serviciilor poștale de către persoane naturale sau legale care este expeditorul trimiterii, sau colectarea și procesarea acestor trimiteri de către o terță parte, acționând singură din partea acelei persoane), ceea ce nu cade în categoria serviciilor.

(22) Întrucât Statele Membre trebuie să poată reglementa, prin proceduri de autorizare corespunzătoare, pe teritoriul acestora, furnizarea serviciilor poștale care nu sunt rezervate operatorilor universali de servicii poștale; întrucât aceste proceduri trebuie să fie transparente, nediscriminatoare, proporționale și bazate pe criterii obiective;

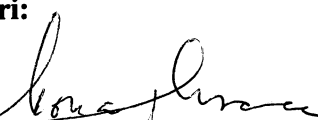
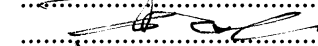
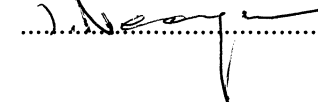
(23) Întrucât Statele Membre trebui să aibă opțiunea de a face garantarea licențelor condiționată de îndeplinirea obligațiilor serviciilor universale sau contribuțiilor la un fond de compensare în scopul compensării operatorului universal de servicii pentru furnizarea serviciilor reprezentând o povară financiară incorectă; întrucât Statele Membre trebuie să fie capabile să includă în autorizări o obligație ca activitățile autorizate să nu afecteze drepturile exclusive sau speciale garantate furnizorilor universali de servicii pentru serviciile rezervate; întrucât un sistem de identificare pentru corespondența directă trebuie introdus în scopul supravegherii în cazul liberalizării corespondenței directe;

(24) Întrucât măsurile neceare armonizării procedurilor de autorizare ale Statelor Membre care reglementază furnizarea comercială către public a serviciilor nerezervate trebuie adoptate; [...]” (**traducere neoficială**)

În acest scop, prezenta Lege propune:

1. Definirea noțiunii de corespondență.
2. Precizarea responsabilităților care revin agenților implicați în procesarea de corespondență în scopul respectării secretului acesteia, condiție a respectării dreptului la viață privată.

Inițiatori:

Deputat		Mona Musca
Deputat		Titus Ghiorghe
Deputat		Ion Neagu